

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی
گرافیک و صفحه آرا: سعید غفوری

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی خراسان
توزیع: نشر گستر امروز

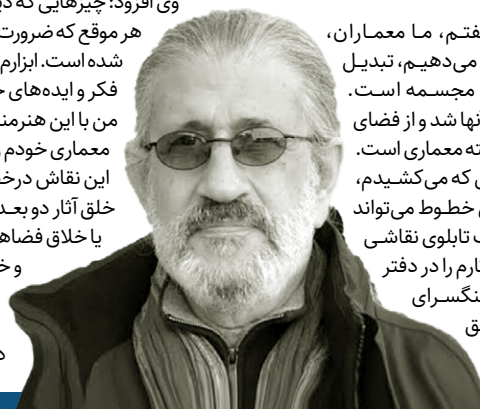

گفت و گو
با حمید
نورکیهانی هنرمند
معمار:

آثار امروزی کاملاً آشفته‌اند

نورکیهانی ادامه داد: خیلی از معمارها پس از آنکه رشته معماری شان تمام می‌شود تازه می‌فهمند باید چکار کنند. برخی تغییر رشته می‌دهند، یکی مثل ابراهیم حقیقی، نقاش و گرافیکست می‌شود، خود من که دوگانه‌ام. در ادامه این معمار به نقش ابزاری رایانه در طراحی اشاره کرد و گفت: رایانه بجای آنکه ابزاری برای طراحی باشد، جای معماران، بخصوص نسل جوان که وابستگی زیادی در طراحی به آن دارند، فکر می‌کند. ما همفکران، به این امر اعتقاد نداریم، برای همین از رایانه فاصله گرفتیم. نورکیهانی اضافه کرد: برای همین امثال من، زمانی که در دنیای خودمان، با دستمان طراحی می‌کنیم، این طرح‌های دو بعدی را به فضای سه بعدی تبدیل می‌کنیم. و خود من، از این خطوط استفاده‌های دیگری هم می‌کنم که یک نمونه‌اش همین نقاشی‌ها است. وی افزود: در نتیجه، تاثیر هندسه در آثارم قابل شهود است. در هر حالتی و به هر کاری که مشغول باشم، حتماً هندسه با تمام قواعد و قوانینش در کارهایم حاکم و شاخص است. این هنرمند معمار به وضعیت معماری امروز اشاره کرد و گفت: در جلسات جمع معماران جوان که می‌روم، از هم‌نسلان من محدود مانده‌اند. ما آخرین بازمانده‌های آن نسل‌ها هستیم. از دانشکده ما، تقریباً فقط من هستم که مال آن دوران‌ام. بخاطر نوع آموزش ما و همجواری با کامران، کاراکتر معماری مان کاملاً با این نسل متفاوت است. نورکیهانی اضافه کرد: استفاده از رایانه برای معماران نسل جوان به یک رکورد زدن، تبدیل شده است. کارهایی که باعث پُر خرج شدن اجرای ساختمان، تلف شدن مصالح زیاد می‌شود، همه دارند برای انجام کارهای عجیب و غریب از هم پیشی می‌گیرند. وی افزود: یک جورایی نسل ما یا حداقل من از لحاظ فرهنگی و اخلاقی، این نوع طرز فکرها را نداریم. حتی امروزه که با کامران در خصوص پروژه‌های معماری صحبت می‌کنیم، به دنبال منطق در معماری نه تظاهر هستیم. نورکیهانی در پایان اضافه کرد: به عنوان انتقاد می‌گویم، بیشتر جوانان دنبال ساخت مجسمه‌های عجیب و غریب‌اند. ساختمان‌ها، همین زادگاهم، چهره شهر تهران، از لحاظ بدنه شهری و ساختمان‌هایی که می‌سازند، آنقدر آشفته است، که گاهی فکر می‌کنم ساکنان این بناها در زمان کوتاهی تبدیل به یک مشت روانی می‌شوند.

که معمار تک بعدی نباشیم و به هنرهای دیگر هم بپردازیم، مطالعه کنیم و نمایشگاه‌های هنری را ببینیم. خود او هم پیش از ساخت موزه هنرهای معاصر تهران، علاقه زیادی به هنر داشت و با ما درباره هنرهای باب روز آن دوران صحبت می‌کرد. این معمار تصریح کرد: آن دوره، پاپ آرت، هنر هیپی‌ها و گروه بیتلز، حال و هوای احساسی من را درگیر کرده بود، بنابراین لابه‌لای طراحی‌هایم، خطوطی می‌دیدم، تصور می‌کردم اگر روی هر کدام از این خطوط زوم و بزرگش کنم و داخلش رنگ بگذارم، به یک هنر تجسمی واقعی تبدیل می‌شود. کار معماری‌ام را ادامه می‌دادم و این افکار و طرح‌ها را از کاغذ پوستی جدا و بایگانی می‌کردم. نورکیهانی خاطر نشان کرد: حدود ۱۵ سال قبل، دخترم به این طرح‌های بایگانی شده اشاره و توصیه به کشیدن آنها کرد. این موضوع تلنگری برایم بود. شروع به کار روی این خطوط بایگانی کردم که حاصل آن، این نمایشگاه است. نورکیهانی در پاسخ به اینکه نقاشی‌های او، مخاطب را به یاد آثار کانستراکتیویسم پیت موندریان و انتزاع و اکسپرسیونیسم پل کله می‌اندازد، توضیح داد: با دیدن زیاد آثار هنرمندان و معماران، ضبط آنها به شکل ناخواسته در مغز و ناخودآگاه انسان، مطمئناً در خلق هنری تأثیری خواهد داشت. ذهنم بیشتر از آنچه که خوانده‌ام، مملو از چیزهایی که دیده‌ام، هست. وی افزود: چیزهایی که دیده‌ام، جایگاه خاصی در مغزم دارد، و مرتب، هر موقع که ضرورت داشته باشد، می‌فهمم که آنها در من متبلور شده است. ابزارم برای رسیدن به این بیان در نقاشی‌هایم، طرز فکر و ایده‌های خطوط معماری‌ام بوده و اینجا تفاوت خاص من با این هنرمندان است. نقاشی‌هایم حال و هوای فضای معماری خودم را دارد. این نقاش در خصوص تأثیر فضای سه بعدی معماری در خلق آثار دو بعدی و برعکس، گفت: ذهنم به عنوان معمار یا خلاق فضاهای سه بعدی، به هنگام کار، در حال جوش و خروش است. زمان خلق نقاشی یا معماری، همیشه موسیقی گوش می‌دهم. منظوم این است که هر آنچه می‌بینم و می‌شنوم در خلق اثر، موثر است.

حمید نورکیهانی از معماران و هنرمندان پیشکسوت ایرانی، فوق لیسانس معماری را از دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران دریافت کرده و علاوه بر فعالیت حرفه‌ای در معماری، در زمینه نقاشی و مجسمه‌سازی نیز تبحر دارد و در انجمن مفاخر معماری ایران نیز عضو است. آثار او در نمایشگاه‌های متعدد هنری به نمایش درآمده است. آخرین نمایشگاه انفرادی نقاشی‌های حمید نورکیهانی، با عنوان «آینده سپری شده»، از جمعه ۲۱ تا ۲۸ آذر ۱۴۰۴، در نگارخانه شماره یک فرهنگسرای نیاوران به نمایش گذاشته شد. به بهانه برپایی این نمایشگاه او در خصوص این نقاشی‌ها، هنر معماری و وضعیت آن در جامعه امروز، تأثیر دو رشته دو بعدی و سه بعدی در خلق اثر گفت و گو انجام شده است. حمید نورکیهانی با اشاره به برپایی نمایشگاه «آینده سپری شده» در خصوص اینکه در این نقاشی‌ها آینده‌ای را به تصویر کشیده، اظهار داشت: بیشتر معماران یا به هنرهای تجسمی علاقه دارند و یا به آن مشغول‌اند. پیش از رفتن به دانشگاه به نقاشی علاقه داشتم و پراکنده تجربه‌هایی می‌کردم. وی افزود: زمانی که وارد کار معماری شدم، برای پروژه‌های مختلف، طراحی زیاد انجام می‌دادم. همانند کسانی که با رایانه طراحی می‌کردند و می‌کنند، من با دست طراحی می‌کردم و می‌کنم. طرح‌های متعددی می‌کشیدم، آنها را روی هم می‌انداختم، کپی می‌کردم، تا آرام آرام تبدیل به طرح قابل ساخت شود. نورکیهانی اضافه کرد: همیشه می‌گفتم، ما معماران، مجسمه‌سازان بزرگ هستیم، طرحی می‌دهیم، تبدیل به ساختمان‌هایی می‌شود که شبیه مجسمه است. مجسمه‌های کاربردی که می‌توان داخل آنها شد و از فضای آنها استفاده کرد، این یک بیان ساده از رشته معماری است. وی ادامه داد: حالا لابه‌لای کارهای خطی که می‌کشیدم، همیشه ذهنی فکر می‌کردم که آیا این خطوط می‌تواند شکل دیگری به خود بگیرد و در قالب یک تابلوی نقاشی باشد. همچنین زمان دانشجویی که کارم را در دفتر کامران دیبا، طراح آثاری همچون فرهنگسرای نیاوران، موزه هنرهای معاصر، پارک شفق و... شروع کردم، او ما را تشویق می‌کرد

ایرنا

شیدا

SHEYDA.COM
پلتفرم پخش فیلم و سریال

دوشنبه‌ها از پلتفرم شیدا